גיליון 6

כתב עת לשירה רב־תרבותית

שני אגמית־מגירה
יותם בנשלום
יואב בר־חיים
יפעת ברט־גרוסמן
נגה גרזון
לימור ויניק־שאול
חמוטל ילין
אלונה ספטון
איציק שחר
מילי שמידט
דניא שפירא

HALL C

مر_ادر ایاتی ایات

מתחילים...

תחילתו של סיפור והמשכו - תרגום ואתגר צמד הפוך עדנה אפק

במאה שעברה, לימדתי עברית בביה"ס יהודי בשם רמ"ז , בניו יורק. בין תלמידי היה גם רוברט קיסל.

רוברט אהב שירה. יותר מכל הוא נהנה משירת רחל.

עברו שנים. שנים רבות.

רוברט כבר איננו ילד ואני מזמן כבר לא צעירה.

לא שמעתי מרוברט וגם הוא לא שמע ממני.

רוברט היה להייטקיסט ואני חזרתי ארצה, התגלגלתי לאקדמיה

ולאחר שנים בירושלים, לקליפורניה.

שירים וסיפורים שפרסמתי במשך שנים היו לספרים והיד המשיכה לכתוב. נפגשנו ב"ספר הפנים", הלא הוא הפייסבוק.

רוברט ואני פתחנו בדיאלוג בענייני שירה ותרגום.

מרוברט למדתי שמלאכת התרגום היא "אמנות הכישלון באופן חינני." בערב שכולו צמדים שהתקיים בבית היוצר בקיץ שעבר,

בעו ב שכולו צמו ים שהונקיים בביונ היוצר בקיץ שעבר, הוחלט להציג את שירי "עוד מעט יפרוץ לו סתיו" בשפות אחדות.

> פניתי לרוברט וביקשתי ממנו לתרגם את השיר לאנגלית. רוברט תרגם ודברים התחילו להתגלגל.

> > "מה היה קורה", שאל רוברט,

"אילו היו אנשים מתרגמים לעברית את מה שתרגמתי?" וכך, קוראינו,

נולד אתגר "צמד הפוך".

- ניקוד השירים, תרגומם והבעלות על זכויות היוצרים כל אלה באחריות המשוררים. כתב העת צמדים לא עוסק בניקוד או בתרגום.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בכתב העת, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי־פרסום יצירתו בכתב העת.

להלן נביא את השיר המקורי בעברית ואת דבר המתרגם - רוברט קיסל ואת השיר המתורגם. לאחר מכן תוכלו לקרוא בגיליון את הצמדים ההפוכים שנשלחו אלינו. בתודה ובהוקרה לרוברט שבזכותו נולד אתגר "צמדים הפוך" ולכל המתרגמים שנענו לאתגר. **עדנה אפק ואלירן דיין**

עוד מעט יפרוץ לו סתיו עדנה אפק

צִפֶּרִים שֶׁל קַיִץ מְבִיאוֹת אֶת הַסְּתָו כְּאֵב הַחֹרֶף בָּעָקָבוֹתָיו.

> בְּקֹר הַחֹרֶף נָהֶרֶה אָבִיב וּבְחם שִׁלְיָה יָוַלֵד לוֹ קִיץ.

הָנֵּה עוֹד קָט יִפְרֹץ לוֹ סְתָו מְעַט כְּאֵב תָּמִיד בְּעַקְבוֹתָיו.

> רוחות בּוֹהוֹת בִּסְתַו גּוּפִי בְּדֵל כֹּחוֹת שֶׁל פַּעַם וּמַכְאוֹבֵי הַחֹרֶף שֶאהַב הַיִּפְרָצוּ בִּי?

> > אֲבָל עַכְשָׁו כָּאן סְתָו תָּמִיד רַק סְתָו.

Robert Kissel: On Translating עוד מעט יפרוץ לו סתיו

On August 13, 2019, Edna Aphek sent me one of her recent short poems, in Hebrew, "עוד מעט יפרוץ לו סתיו", with the simple query, "could you help me translate my poem?" I did not know at the time that, simultaneously, this same poem was being translated into about a dozen different languages, as an artistic experiment, and would soon be the basis of an even more fascinating experiment!

While I trust my diction and taste in my own native language, my Hebrew is, at best, very, very rusty, for lack of use, and never was truly fluent, although I think I have just enough of a sense to perceive a phrase of classic elegance: most of my knowledge of the language came from study in a religious academy, rather than an exploration of the more modern idiom of the State of Israel. Accordingly, my very first request was to hear the poem read aloud by a well-modulated voice of a native speaker--and of course, anybody, who has heard Prof. Aphek speak, knows how well she can discharge that office!

After listening to the poem several times, to absorb its musical pacing and the musical "mood" its taut wording creates, I set about to "fail gracefully", as the poet John Ciardi put it.

I was aided, at the outset, by what we call "serendipity" in English--a fortunate accident: we have two words for the season, in English, "autumn" and "fall," and very luckily, the latter word may be used, not only to signify something dropping down, but also a general decline, as in "the fall of Rome" or, in he case of the poem's theme, the decay of aging.

Although the etymology of the Hebrew name, סתנו, is not terribly clear (it only occurs once in the Tanach, in the Song of Songs, where it seems to refer more to winter than to a "season of mist and mellow fruitfulness!"), it certainly does not carry such a connotation in Hebrew. However, it permitted me at once to give even a more poignant emphasis to the phrase סתיו גופי by rendering it "my body's fall" . . . which, as I look back now, and try to remember how I worked, is the point in the poem where construction began.

By contrast, there were very problematic spots, beginning with one of diction: a line of four or five syllables which contains a word for "ובחום שליה"
which my only real choice in English is "placenta" which isn't even a native English word, and transports me straight into a class at medical school.
Here, I had to depart from the more startling denotation of the word, but, to compensate, had a fortunate alliteration in English, "womb's warmth" which also kept the line down to four syllables, maintaining the tight meter of the Hebrew.

Though the diction of it is very simple, the short final stanza carries a slightly ambiguous tone that isn't terribly easy to catch in English, and I couldn't quite arrange the lines, in English, with the final couplet in exact rhyme fall/fall, without straining the syntax.

Looking back, I'm pleased to have chosen "erupt" to translate "יפרוץ": I like the way it has a similar sound, and how it is, in English, a rather ironic word to use for the fall season.

I'm also quite pleased to have found a good rendering for the million-dollar phrase "בדל כוחות של פעם" in "the loss of erstwhile powers," which has the same antique ring to it, I think, in English, and conserves the original meter beautifully. It's a line I find myself returning to since, which is a good sign, I think.

It was not until the end of January, in the course of a little exchange of e-mail about another poem, that I reminded Prof. Aphek of a hilarious project of Mark Twain's, which was to publish, in 1903, his short story "The Jumping Frog: in English, then in French, then clawed back into a civilized language Once more by patient, unremunerated toil." I suggested, in passing, that it might be fun project for the present journal, to provide Hebrew translators with a translation of a Hebrew poem, and ask them to back-translate it, without consulting the original, and then compare the completed back-translations with the original, to see what was preserved, and what was lost.

And, excited at the prospect, I feel quite honored that the editors have chosen this effort of mine as the "seed" of this engaging experiment, which I hope everybody will find as fascinating as we did!

--Robert S. Kissel, Hamden, Connecticut

How Soon a Fall Erupts / Edna Aphek

Translated from the Hebrew by Robert S. Kissel

Birds of summer Herald the fall, The ache of winter In its trail.

The chill of winter Conceives the spring And its womb's warmth shall bear it summer.

And lo, how soon a fall erupts, Some pain forever in its trail. Spirits stare at my body's fall, The loss of erstwhile powers And pains of winter that I love Shall they erupt in me?

And yet, Now it is fall here, Ever but fall.

כמה מהר בוקע סתיו יותם בנשלום

עוֹפוֹת הַקַּיִץ מְבַשְּׂרִים אֶת הַסְּתָוּ, אֶת כְּאֵב הַחֹרֶף בְּעַקְבוֹתָיו.

> צָנַת הַחֹרֶף הֲרֶת אָבִיב, רַחְמוֹ הָחָם יוֹלִיד אֶת הַקַּיִץ.

וּרְאוּ כַּמָה מַהֵּר בּוֹקֵעַ סְתָוּ, וְהַכָּאֵב בִּעִקְבוֹתָיו תָּמִיד.

רוּחוֹת סוֹקְרוֹת אֶת סְתָוֵי גּוּפִי: כִּלְיוֹן כֹּחוֹתֵי מֵאָז, כְּאֵב הַחֹרֶף, אֲהוּבִי – הֵיִבְקְעוּ בִּי?

> וּבְכֶל זֹאת שׂוֹרֵר כָּאן סְתָו עַתָּה, רַק סְתָו.

הָנֵה תָגִיחַ סְתָיו גֵּם הֵנָה איציק שחר

צִפּוֹרֵי הַקַּיִץ מְבַשְּׁרוֹת אֶת הַסְּתָיו, עַל שְׁבִילָהּ מְהַדְהֲדִים פִּעָמֵיהָ הַנָּכָאָבִים שֵׁל חוֹרֵף.

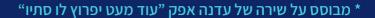
רוּחוֹת צוֹנְנוֹת נוֹשְׂאוֹת בְּחֵיקּן צִפִּיָּה לָאָבִיב וּמִנֹעַם רַחְמָהּ הֶחָמִים יִשְׁתַּגִרוּ גּוּרֵי הַקִּיץ.

הִנֵּה תָּגִיחַ סְתִּיו גַּם הֵנָּה וּכְּתָמִיד כְּאֵבֵי הַחוֹרֵף בַּעֲקֵבָהּ.

רוּחוֹת מַבִּיטוֹת עַל דְּמוּתִי בִּסְתָוָהּ, עָרוּמָה מִכּוֹחוֹת עָתִּיקִים שֶׁאָצַרְתִּי. כְּלוּם נִתַּן שֶׁיַפִּיחוּ כָּעֵת בְּתוֹכָה אֶת כְּאֵבֵי הַחוֹרֵף שֶׁאָהַבְתִּי?

> אָבַל לא, סְתָיו שּׂוֹרֶרֶת בִּי וּסְבִיבִי סְתָיו וְתוּ לֹא.

כמה מהר פורץ לו סתיו חמוטל ילין

ציפורי הקיץ מבשרות את בוא הסתיו, כאב החורף כפסע אחריו.

> צינת החורף משרישה את האביב, וחום רחמו כקיץ יולידו.

וראו, כמה מהר פורץ לו סתיו, כאב תמיד כפסע אחריו.

> רוחות צופות בנפול גופי, אובדן כוחות קמאיים וחבלי החורף אשר אוהב היפרצו בי?

> > ועם כל זאת, כעת שורר פה סתיו, ותו לא.

כמה מוקדם פורץ הסתיו

מילי שמידט

ציפורי קיץ מבשרות הסתיו, כאב החורף אשר אחריו.

קרירות החורף נושאת האביב והחום ברחמה יֵלֵד קיץ מזהיב.

וראי, כמה מוקדם פורץ הסתיו ויש איזה כאב לנצח אחריו.

רוחות מביטות בגופי הצונח, באובדן כוחות נושנים וכאבי החורף שאני אוהבת האם יפרצו בתוכי?

> ובכל זאת, עכשיו כאן הסתיו, רק הסתיו לעולמים.

כַּמֶּה מַהֵּר פּוֹרֵץ הַסְּתִיו יפעת ברט־גרוסמן

צָפּוֹרֵי קִיץ בָּשְׁרוּ אֶת הַסְתָיוּ כְּאֵב הַחֹרֶף נָח בִּשְׁבִילִיוּ.

מָצָנַת הַחֹּרֶף מִתְעַבֵּר הָאָבִיב וּבָחֻמּוֹ שֶׁל רַחֲמוֹ שָׁם הַקַּוִץ יַבְשִׁיל. שָׁם הַקַּוִץ יַבְשִׁיל.

הַבֵּט, כַּמָה מַהֵּר פּוֹרֵץ לוֹ הַסְּתָיו וְכַמָּה כְּאֵב מוּטָל לְאֹרֶךְ שְׁבִילִיו.

> רוּחוֹת מַבִּיטוֹת בְּשַׁלֶּכֶת גּוּפִי בְּאָבְדָן שָׁל כּוֹחוֹת עֲלוּמִים, כְּאֵבֵי הַחֹרֶף שֶׁאָהַבְתִּי, הֲיַדְעוּ לִפְרֹץ מָתּוֹכִי?

> > וַעֲדַיִּן, הסְתָיו, כָּאן ועַכְשָׁיו, לָנֶצַח סְתָיו.

כ<mark>ה חפוזה פריצת הסתיו</mark> יואב בר־חיים

ציפוריי הקיץ מכריזות את בוא הסתיו וסבלות החורף בעקבותיו.

> צינת החורף עיבורה האביב, שחום רחמו יוליד את הקיץ.

וראו! כה חפוזה פריצת הסתיו ושמץ כאב לעד בעקבותיו.

> רוחות בוהים בסתיו גופי ואבדן אוני לשעבר; ציריי החורף אשר אהבתי: היפרצו בי?

> > אולם הסתיו עמי לעד – עתה הסתיו בלבד...

<mark>מָתַי יִתְפָּרֵץ הַסְּתָוּ</mark> דניה שפירא

צִפְרֵי הַקִּיִץ מְבַשְּׂרוֹת אֶת בּוֹא הַסְּתָו, וּכְאֵבֵי הַחֹרֶף כְּבָר בְּעִקְבוֹתִיו.

> הַקּרָה שֶׁל הַחֹרֶף שֶׁמִּסְבִּיב נוֹשֵׁאת בְּרַחְמָהּ אֶת הָאָבִיב, וְחֹם הָרֶחֶם שֶׁלּוֹ יֵלֵד אֶת הַקִּיץ בְּעַתוֹ.

רְאֵה כַּמָה מַהֵּר הַסְּתָו מִתְפָּרֵץ! כְּאֵב עָמוּם תָּמִיד נִמְצָא בִּשְׁבִילוֹ, לְיַד כָּל עֵץ.

רוּחוֹת-רְפָאִים נוֹעֲצוֹת מַבָּטִים בִּסְתַו-גוּפִי; בְּכוֹחוֹת-עָבָר אוֹבְדִים שֶׁהָיוּ חֵלֶק מִנִּשְׁמַת-אַפִּי. וּכְאֵבֵי חֹרֶף שֶׁאֹהַב-הַאָם יִתִפָּרָצוּ בִּי כִּמוֹ בַּסְּתָו?

> אַךְ עֲדַיִּן עַכְשָׁיו כָּאן סְתָו; תָּמִיד סְתָו.

כי הנה הסתיו פרץ נגה גרזון

חסידות מביאות את הסתיו, דְאַב החורף בתלמו.

> גשמי החורף מַהָרִים אביב וחום רַחמיו נושא קיץ.

וראנה, כי הנה הסתיו פרץ רעד עולם בתלמו.

רוחות מביטות בגופי בשלכת, אובדן הכח הקדום ורעד החורף שאהבתי היפרצו בקרבי?

> ולמרות הכל עכשיו שלכת סתיו עולמים.

כּמָה מַהָּר קְרִיסָה מִתְפָּרֶצֶת רז יהודה

בַּרְנַשֵּׁיהַ שֶׁל סַאמֵר מַכְרִיזִים עַל קְרִיסָה וְיִסּוּרָיו שֶׁל וִינְטֵר בִּעַקָבוֹתֵיהָ

> צָנָתוֹ שֶׁל וִינְטֵר מְעַכָּרֶת נְבִיעָה וְחֹם רַחְמוֹ יוֹלִיד אֶת סָאמֵר

הַבֵּט, כַּמָה מַהֵּר קְרִיסָה מִתְפָּרֶצֶת תָּמִיד מוֹתִירָה עֲקֵבוֹת שֶׁל סֵבֶל

> נְפָשׁוֹת בּוֹהוֹת בְּגוּפִי הַקּוֹרֵס בְּהֶפְסֵד כֹּחוֹת מִפַּעם וְסִבְלוֹ שֶׁל וִינְטֵר אֲהוּבִי הַאִם יִפְרֹץ אַף בִּי?

> > וּבְכָל זֹאת, כָּאן עֲדַיִן קְרִיסָה דָבָר מִלְבַד קְרִיסָה.

כמה קרובה התפרצות הנפילה

שני אגמית־מגירה

נפילות מבשרות שביליהן של ציפורי הקיץ.

ילד החורף מעבר את האביב וחמימות רחמו נושאת קיץ.

הנה ראה כמה קרובה התפרצות הנפילה לעולמין תראה חלקי כאב בשביל.

> רוח נעצה מבט בגופי אובדן כוחי, מזורי החורף אשר אהבתי מתפרצים מתוכי כעת נופל כאן אי פעם סתיו.

מתי תהיה התפרצות אלונה ספטון

ציפורים של חורף ממלאים את הסתיו הראשוני. התפרצויות החורף חלפו כעת.

> צינה של אופק הרהורים על האביב. מתבשלות כעין רחם אשר מניב את הקייץ

חושבת במהרה הסתיו יגיע. מביא את הכאבים באוויר בעודי מביטה בנשימות גופי.

הכאב של החורף שהיכרתי מראה את ההתפרצות בתוכי. עדיין כאן הסתיו כאן לתמיד הסתיו.

עוֹנַת הַשַּׁלֶּכֶת שֶׁתֶּכֶף תַּגִּיע לימור ויניק־שאול

צִפּוֹרֵי הַקַּיִץ אֲשֶׁר מְצַיְצוֹת עַל בּוֹא הַפְּתָו הֵן מַכְרִיזוֹת וְאָז הַחֹרֶף הֶחָשׁוּךְ וְהַקּוֹדֵר, מַגִּיעַ אַחֲרֵי הַפְּתָו וּלְלֵב חוֹדֵר

הַחֹרֶף שֶׁמַגִּיעַ עִם הַצִּנָּה הַקְּרִירָה מוֹלִיד אֶת הָאָבִיב וּמְשַׁנָּה אֲוִירָה וּכְמוֹ תִּינוֹק שֶׁיוֹצֵא מֵהַתְּמִימוֹת שֶׁבָּרֶחֶם, כָּךְ גַּם הַקַּיִץ יוֹצֵא וּמַגִּיעַ בִּמְהַרָה

וְהַנֵּה, כָּל כָּךְ מַהֵּר מַגִּיעָה עוֹנַת הִשְּׁלַכְתָּ וּקָצָת מֵהַכְּאֵב יַמְשִּׁיךְ אַתִּי לָעַד לָלֶכֶת

רוּחוֹת נָעֲצוּ בִּי מַבָּט כְּשֶׁקֶרֶס גּוּפִי חָשׁוּ בְּאָבְדַן הַכּוֹחוֹת שֶׁהָיוּ בִּי, וְהַכְּאֵבִים שֶׁגּוֹרֵם הַחֹרֶף שֶׁאֲנִי אוֹהֶבֶת, הַאָם הֵם בָּאֱמֶת יַכָאִיבוּ לִי?

> וַעֲדַיִן, הַפְּתָיו כָּאן עַכְשָׁו, וְתָמִיד יִהִיֶּה כָּאן רַק סְתָיו

מייסדים: עדנה אפק ואלירן דיין

עיצוב גרפי: אלירן דיין

חפשו אותנו גם ב:

www facebook You Tube

